

Pahoittelen kaikista virheistä ja vähän tönköstä tekstistä. Toivon että nautit tämän lukemisesta! Parhaat kaverukset ovat päättäneet lähteä leirille ja illalla perille päästyään alkavat juttelemaan uusista ystäivistään Thomasista ja Mattista... -Tykkäätkö siitä pojasta... Thomasista? Siren kysyi Emilyltä. - En tai... en tarkoita silleen tai... tai..., Emily änkyttää punaisena. - Taidat tykätä... Emily ja Matt yhteen soppii...! Siren laulaa kunnes Emily laittaa kätensä tämän suulle. - Lopeta... haluatko että lyön mulla on musta vyö karatessa... no joo en mä lyö mun bestistä. Mutta älä kerro kenellekään että mä tykkään siitä... se on kyllä komee ja niin söpö ja ihana ja... ja, Emily sanoo sirenille. Yhtäkkiä tytöt huomaavat kahvan kääntyvän. Tytöt ryntäävät sängyn alle. Neljä jalkaa jotka kuuluivat Matille ja Thomasille astuivat lähemmäs toinen aikoi kumartua ja katsoa sängyn alle kunnes. - Älä kato me ollaan alusvaatteissa!!! Kuului sängyn alla kyyhöttävästä Emilystä. - Kääntykää selin älkää katsoko! Siren huutaa. Sitten tytöt tulevat sängyn alta ja alkavat vaihtaa vaatteita. Thomas kurkkaa olan takaa. - Typerys nyt saat turpaan!!! huutaa Emily pää punaisena -Sori sori Thomas huokaa katuvaan ja rapsuttaa päätänsä. Matt kysyy -Saako jo kääntää? Joo ihan hetki viel Siren sanoo kun yrittää saada housuja jalkaansa. Emily oli jo pukeutunut ja meni heti juttelemaan Thomasille. -Mikä oli asia? -No piti tulla kysyy miten voitte.... Thomas naurahtaa ja punastuu tomaatin punaiseksi. Myös Emily punastui. He hääsivät pojat pois ja ilmoittivat kovaan ääneen: -Koputtakaa ennen kuin astutte sisään, mikä teillä oikeen vippaa päässä?! Pojat punastelivat ja raapivat päätänsä ja lähtivät omaan huoneeseensa. -Huh, toi oli noloa!, Emily tokaisee vieläkin hieman punastuneena. -Niin oli, Siren vastaa. -Mä ehkä tykkään vähän....Siren ei saanut lausuttua lausetta loppuun sillä viereisestä huoneesta alkoi kuulua kiljuntaa ja yhtäkkiä se loppui kuin napista painamalla Matt ja Thomas rynnistivät ovesta sisään pahoittelevan näköisinä ja kysyivät yhdessä:"Mitä vittua toi kiljunta oli, kuulitteko sen?" -Joo kuultiin, Emily vastaa hämmentyneenä. -Siren, mikä hätänä?, Matt kysyy huolestuneena, sillä Siren nyyhkytti sängyn päällä. -Mä haluan kotiin, Siren nyyhkyttää. -Onhan täällä aika pelottavaa..., Emily toteaa. -Nii sun piti sanoo kenest tykkäät?, Emily yrittää helpottaa tilannetta. Sirenistä tuli ihan punainen. -No tota... Tai.... No..... Tää on vähä outoo..... Ja noloo... Mut Matt... Mä taidan tykätä susta pahan laatusesti, Siren sanoo vienosti hymyillen Mattille. -Rakkautta ilmassa, Emily tirskuu. -Nii kenestä sä sitten tykkäät pahemmanlaatusesti kui mä?, Siren kysyy ivaillen Emilyltä. -No tota....Öö...Hehheh....No.....Tota...*huokaa*... Tykkään Thomaksesta.-Mutta hei nytten pitää mennä nukkumaan!!, -Mäkin taidan tykätä vähän Sirenistä..., Matt sanoo ja hyökkää kutittamaan Sireniä. Samassa Siren ja Matt makaavat jo lattialla kieriskellen naurusta - Lopeta...aah hah haa kutittaa Matt... apua hih! Siren huutaa melkein tikahtuessaan nauruun. -Okei okei lopetan mutta vain yhdellä ehdolla... jos me saadaan nukkua täällä teijän huoneessa, Matt sanoo vaatavasti. -Miks mejän huonees? Onhan teillä omakin, Siren ihmettelee. Pojat vilkaisevat toisiaan ja heidän suut muuttuvat leveään hymyyn. - Okei okei mutta en ainakaan vaihda vaatteita teijän nähden! Emily sanoo tirskuen. Ja kaikki repeävät nauruun. Aamulla he heräsivät auringonnousuun. -Emily mä tykkään susta, Thomas kuiskasi Emilyn korvaan ja antoi pusun Emilyn poskelle. Matt suuteli Sireniä huulille ja Siren punastui todella pahasti, mutta hymyili. -Noniin mennään aamupalalle, Emily sanoo. -Joo, Siren huudahtaa samalla kun hän laittoi sandaaleita jalkaan -Hei oottakaa meitäki, pojat huutaa. -Joo tietysti, tytöt hymähtävät. He joutuivat menemään pihan kautta ja näkivät puun alla viisi ruumista. -Apua!!!, Emily ja Siren huutavat yhteen ääneen. -Toi yks on mun pikkusisko, Thomas huokaisee puoli-itkien. -Me mennään kysymään apua samalla kun haetaan aamupalaa, Siren sanoi kauhuissaan. Emily alkoi lohduttaa Thomasta joka oli aivan särkynyt ja nyyhkytti Emilyn olkapäätä vasten, hieman kyyryssä sillä Thomas oli Emilyä pidempi. Emily oli yllätynyt, mutta

surullinen Thomasin puolesta. Siren suri hieman sillä oli tullut hyväksi kaveriksi Thomasin siskon kanssa. Matt taas sitten suri paljon myös ja tuli halaamaan Thomasta. -Pitäisi varmaan mennä sinne aamupalalle..., Emily huokaisi. -Tuokaa mulle sitten jotain, Thomas huokaa. -Siis meille, Emily lisää sillä hän halusi jäädä Thomaksen luo lohduttamaan. -Kiitos, Thomas huokaa ja sitten he lähtivät käsi kädessä kohti tyttöjen huonetta. Pian Siren ja Matt juoksevat sisälle huoneeseen. -Ruokalassa ei oo ketään! Matt huutaa huohottaen. Kaikki ryntäävät ulos. -Haloo missä kaikki ovat! Emily huutaa kurkku suorana. -Jos he ovat menneet uimaan tai jotai, Matt sanoo hämmentyneenä. Yhtäkkiä leirin pitäjän koira, Sparky juoksee vastaan ja haukkuu. -Mitä Sparky? Ihan kuin sillä olisi asiaa. Tiedätkö Sparky missä kaikki muut ovat? Siren kysyy. - Ei koirat puhu, Thomas huomauttaa Sirenille. Yhtäkkiä Sparky murahtaa Thomasille. - Vai luulit sinä että koirat eivät puhu, no oikeastaan emme puhu mutta tämä oli hätä tapaus... Pyysin koira enkeliltä kyvyn puhua. Toivottavasti tämä auttaa sillä sen takia että pyysin kyvyn puhua... kuolen tehtäväni jälkeen. Elikkä joku tai jokin haluaa teidän henkenne ja haluaa koetella voimianne, Sparky selittää. Muiden suut lokahtavat apposen auki ja he tuijottavat Sparkia. - Tu tu tuo ko ko koira...puhui meille, Thomas änkyttää. - Eihä tässä ole mitään ihmeellistä, koira vain puhuu, Sparky ihmettelee. -Mennään rantaan! Siren huutaa keskeyttääkseen oudon keskustelun. Sitten kaikki ryntäävät rannalle. - Hetkinen teidän piti selvittää tämä tapaus! Sparky huutaa heidän perään mutta liian myöhään. Tytöt ja pojat ottavat paidat pois sillä leirissä ei ole muita ihmisiä paikalla sitten he syöksyvät mereen ja alkaa hurja vesisota. - apua kylmää ii, tästä saat ja tästä! Emily huutaa ja menee halaamaan Thomasta. Siren kiipeää Mattin niskaan -Uskallatko nousta minua vastaan, tehään sillee että Em ja mä nousta poikien selkään ja yritetään pudottaa toisemme, Siren sanoo. -okei! Emily huutaa ja nousee Thomasin selkään. Siren yrittää työntää Emilyn pois selästä mutta tippuu itse ja kiipeää takaisin ja uusi kierros alkaa. Hetken päästä kaikki istuvat märät vaatteet päällä Hietikolla ja hytisevät. Siren hakeutuu Matti kainaloon lämmittelemään ja Emily tekee samoin ja menee Thomasin kainaloon lämmittelemään. Päivä on kulunut hyvin nopeasti ja kaikki katselevat auringon laskua. Aamulla he heräsivät ukkosen jyrinään ja kiljuntaan. Sparky huusi myös täyttä kurkkua heidän korviinsa. -HERÄTKÄÄ, TEILLÄ ON TEHTÄVÄ, ETTEKÖ TE MUISTA!?, Sparky huutaa. -Joo joo, Siren huokaa, vielä vähän aikaa...*haukotus*. -SIREN!, Emily huokaa. -Joo joo, nousta, Siren huokaisee ja tökkii Mattia, jotta hän heräisi. Emily teki saman Thomasille ja pojat kiroilevat ja nousevat pois sängyistään. -Mitä vittua täällä tapahtuu, Matt tokaisee kun näkee taifuunin tulevan heitä kohti. -JUOSTAAN VÄESTÖNSUOJAAN!!, Sparky huutaa. -OK MISSÄ SE ON, Muut huutavat. -LUULIN ETTÄ TE TIETÄISITTE!, Sparky huokaa. -KOSKEKAA MINUA!!, Sparky huutaa. Niin he tekevätkin ja samassa he olivat kuin tai itseasiassa he olivat laguunissa. -Wau täällä on palmuja ja hiekkaa jaei muuta, Emily innostuu. -Siistiä me ollaan keskellä, ei mitään!, Thomas huokaa. -Kaunista, Siren huokailee. -Tää ei ainakaan oo väestönsuoja, Sparky?, Matt sanoo. -No ei, se on omanlainen ja erityinen maailma joka, auttaa teitä rauhoittumasn suorittaessanne tehtävää sillä jos kuolette siellä nii tullette tänne lepäämään. -Meidän tehtävä on kuin sotapeli?, Siren kysyy. -Joo vähän niinku, Sparky mutisee. -Mitkä ovat aseenne?, Sparky kysyy. -Miekka ja noi vai?, Matt kysyy. -Aseet?!!, Emily voihkaisee. -Siistii, Siren hihkaisee. -En osaa käyttää aseita, Thomas huokaa. -Ja kyllä, kyllä, joo ja kyllä kaikki kohta oppii. -Haluun jousipyssyn, Siren ilmoittaa. -Haluun miekan, Thomas huutaa. -Mä sit otan sotakirveen, Matt tokaisee. -Mä otan viikatteen ja tikarin, Emily sanoo. -Ok tässä teidän aseenne, Sparky sanoo ja heilauttaa tassuaan ilmassa ja heille ilmestyivät aseet mitä he olivat toivoneetkin. -Harjoittelemisessa menee pitkään kuinka me opitaan tosi nopeesti?, Thomas huokaa. -Teille piirretään osaamis tatuoinnit niin osaatte automaattisesti sen minkä pitää,

Sparky ohjeistaa. -Meihin siis ladataan tietoja vai? Emily kysyy hämmentyneenä. -Juuri niin Emily, Sparky huokaa. - Ok kuullostaa epäilyttävältä, Siren pohtii. -No lähdetäänkö laittamaan tatuoinnit? Sparky kysyy, mutta kukaan ei ehdi vastata ennenkuin he ovatkin jo tatuointi pisteessä. -Noniin minkä kuvion haluatte? Sparky kysyy. -Mä haluan siivet niskaan, Thomas huikkaa. -no... mä haluaisin orvokin mun olkapäähän, Emily sanoo. -Vaikka delfiini nilkkaan, Siren vastaa. -Mä haluan tekstin "boss" mun hauiksen kohdalle, Matt sanoo innoissaan. -Saamanne pitää. Jokainen istuutui tuolille päytien viereen. Yhtäkkiä tatuointikynä alkaa leijua ja pistää jokaisen ihoon aivan eritavalla kuin sen kuuluisi. Tatuointikynä viiltää syvät viiltohaavat ja muotoilee haavoista kuvan jonka he valitsivat. Verta valuu maahan. Tytöt kiljuvat ja pojat purevat huuleensa. Lopulta kynä hellittää ja tippuu pöydälle. -Valmista tuli, Sparky hihkuu. -Aiiih, toi sattui, Siren valittaa ja nyyhkyttää. -Sparky sä et oo yhtään reilu, Emily toteaa. -Se on mun tehtävä, Sparky sanoo närkästyneesti. -On aika testata voimianne! Sparky huutaa. -En tule, en luota sinuun! Siren huutaa. -Tulisit nyt, Emily huokaa. Sitten he kaikki lähtevät testaamaan Hetken päästä he näkevät hienon paikan missä testata taitoja. Sirenille on 20m päässä jousi taulu johon pitää osua. Emilylle on robotteja joilla kaikilla on joku ase. Niihin robotteihin pitää viikatteella osua. Thomasille on robotti jolla on miekka, se on ohjelmoitu taistelemaan. Mattille oli myös robotteja. - Vähän matkan päässä on iso paikka jossa on piikki palloja ansoja nuolia jotka Sinkoilee ja lisää robotteja, siellä voitte testata lopullisesti taitojanne, Sparky ilmoittaa heille. Siren lähtee koittamaan voimiaan ja ampuu 20 metrin päästä jousipyssyllä... ja se osuu suoraan maaliin. Emily koittaa omaa haastetaan... ja katkaisee kaikkien robottien päät viikatteella. Matt koittaa myös... ja halkaisee robotit kahtia. Thomas voittaa oman robottinsa. -Eihän meillä oo mitään tehtävää enää, me osataan jo, Siren huokaisee. - No sitten menette sinne loppu testi paikalle, Sparky vastaa närkästyneenä. - No selvä! Emily hihkuu innoissaan. Lopputestipaikassa on kaikkea mahdollista: Robotteja piikkipalloja seinistä sinkoilevia veitsiä ja nuolia, lattian yhdestä alueesta tuli jopa tulta. -Selvitäänköhän me?, Siren voihekii. -Joo tietty, Matt rauhoittelee, vaikka on itse aika kauhistunut. -Niin kai sitten..., Emily huokaa. -Varmuuden vuoksi, Thomas sanoo ja nostaa Emilyn leukaa samalla tavalla kuin Matt nosti Sirenin leukaa ja suuteli tosi tosi pitkään. Sitten kun Thomas oli lopettanut suutelemisen Emily sanoi -Varmuuden vuoksi, ja suuteli Thomasia intohimoisesti uudestaan. -Hei kaverit lopettakaa nyt, Matt naurahtaa, -Kyllä me selvitään. Ja sitten he lähtivät juoksemaan kohti testipaikkaa. Ensin oli seinät joita sinkoili veitsiä ja nuolia. -Tuo tahti..., Emily sanoo. -123123123, valssia, Siren jatkaa. -Tanssitaan sitten!, pojat hihkaisevat. He siis tanssivat nuolien ja veisten läpi. -Huh helppoa, Matt tokaisee. -Mitäköhän on seuraavaksi, Thomas kysyy innosta puhkuen. -TULILATTIA!!, Emily huutaa kauhuissaan, Me kärvennytään! -Voi helvetti!!!, Matt ja Thomas kiroavat. Tuli nousi ja laski tasaisesti eri paikkoihin ja oli vain kaksi sekuntia samassa paikassa ja sitten se vaihtui. -Hei siitä kuuluu aina ääntä ennen kuin se tulee, Siren huomaa. -Joo mäki kuulen, Emily hihkaisee. Sitten he hyppivät tulen ohi. Sitten seuraavaksi on robotteja koko huone täynnä. Ne oli aseistettu. -Tää on helppo käytetään vaan aseita, Thomas tokaisee ja rikkoo kaksi robottia nopeasti. Kun he olivat saaneet silpottua robotit he olivat ihan ruhjeilla sillä robotit olivat yllättävän nopeita. -Enää voi piikkipallot jotka heiluu ja pyörii, Emily huokaa. -Niinpä, Siren huokaa. -No niin juostaan niitten välistä, ottakaa mallia, Matt kerskailee ja juoksee jättimäisten piikkipallojen läpi muut perässään. -Nyt kun enää ei ole mitään voitettavaa, minusta tuntuu että olette valmiita., Sparky sanoo melkein itkien. -Minkä me joudumme kohtaamaan? Siren kysyy hämillään. -En itse asiassa itsekkään tiedä, luulisin että jonkin laisen voiman tai sielun, Sparky mietiskelee. -Oletteko varmasti valmiita, sillä kun olen suorittanut tehtäväni eli saattanut teidät matkaan en voi enää auttaa teitä. Siren ja Emily alkavat itkemään ja halaavat Sparkya. Pojat

halaavat tyttöjä. -Hyvästi Sparky olet ihana koira me rakastetaan sua, tytöt sanovat nyyhkien ja halaavat vielä kerran Sparkya. -Nyt voitte lopettaa halaamisen teen sen taian mikä houkuttelee henhen tänne, Sparky sanoo ja kohottaa tassunsa. Sparky huijaa tassullaan ja maahan ilmestyy tähtikuvio. Tuuli alkaa ujeltaa ja Sparkyn niskakarvat nousevat pystyyn. Sparky kirkaisee ja sitten haukahtaa ja ulisee. Sparkyn silmät painuvat kiinni ja hän nousee leijailleen ilman. Hänet ympäröi kirkkaus ja pian Sparky ei enää ole siinä vaan taivaalla makaa kaunis neito joka katoaa pian. Tytöt itkevät ja tärisevät. Yhtäkkiä kaikki kaatuvat. Puu heidän läheellään irtoaa maasta juurineen ja nousee ilmaan. Pojat vetävät aseensa esiin. Tytöt perääntävät ja juoksevat pikien taakse. Puu iskee aivan heidän viereensä ja nousee taas. Taivas pimenee eikä pian enää näe mitään. Puu hinautuu paikalleen ja kasvaa taas kiinni maahan. Yhtäkkiä Thomas karjaisee ja Emily menee katsomaan mitä kävi. -Mihin sattuu!! Emily huutaa ja itkee pelosta. Thomas ei saa sanaa suusta vaan karjuu. Emily ottaa Thomaksen paidan pois ja kiljaisee niin kovaa että melkein kuulo menee. Thomaksen selkä on viilletty auki ja verta valuu niin että häntä ei voi enää pelastaa. -Thomas Thomas!!! Emily huutaa itkien ja halua Thomasta lujasti. -Rakastan sinua!!! Emily huutaa kovaa. Ja halua Thomasta. Thomaksen silmät painuvat kiinni... Emily nyhkyttää ja pitelee sylissään Thomaksen velttoa ruumista. -Emily meillä ei ole aikaa itkeä vaikka tiedän tuo oli kamalaa!! Siren huutaa itsekin nyhkyttäen. Emily ei voi nousta sillä nyhkyttää niin paljon. -Emily... Emily! Kuuletko sä!!! Siren kiljuu. Emily vain itkee itkemistään. Sirenin ja Matin on jatkettava taistelua melkein pimeässä tietämättä mihin miekalla huijaa. Taivaalta kuuluu niin kova kiljunta että kaikkien on heti tukittava korvansa. Maa tärisee ja kaikki kaatuvat maahan mutta eivät voi ottaa kiinni sillä heidän kätensä ovat korvilla. Siren näyttää siltä että hän ei enää kestä. Matt syöksyy Sirenin luokse ottaa kätensä pois korvilta, puree hampaansa yhteen ja laittaa kätensä sirenin korville. -Jos nyt kuolen.. taistele, taistele minun puolestani, minun vuokseni... jää henkiin...pyydän!!! Thomas karjuu kiljunan yli. Siren katsahtaa thomasia ja hänen silmänsä täyttyvät kyyneleistä kun hän huomaa thomasin ottaneen kätensä pois korviltaan. Siren näkee kuinka thomasin naama alkaa harmaantua ja suusta vuotaa verta. -Siren älä katso, Thomas sanoo kunnes hänen pää räjähtää ja jäljelle jää vain hänen veltto ruumis. -Ei ei nyt miksi jätit minut!!! Siren huutaa ja kiljuu. Kiljunta taivaalla loppuu. -Sinä perkeleen henki!!! Siren kiljuu Ja ottaa Mattin miekan maasta kuolleen ruumiin vierestä. -Jos haluat tappaa meidät pala palalta minä en aio sortua siihen, tapoit Mattin ja minä taistelen hänen puolesta!!! Siren huutaa niin kovaa että paikka raikuu. Siren juoksee miekka kädessä kohti Emilyä. -Em ootko kunnossa? Siren kysyy. Emily kääntää päänsä ja katsoo Sireniä. -En, en todellakaan ole!!! Emily parkuu. Emily nousee seisomaan ottaa nopeasti maasta tikarin ja iskee sen suoraan kurkkuunsa. Viiltää kaulansa auki verta valuu pitkin maata kun Emily kaatuu Thomasin viereen tömähtäen. Siren katsoo järkyttyneenä Emilyä joka makaa maassa. -Miksi kaiken pitää mennä näin! Siren sanoo itkien. Siren kulkee kohti tähteä joka on maassa kunnes kuulee jonkin nousevan maasta takanaan kolmen metrin päässä... Siren käännähtää äkisti ja nostaa miekkansa ylös. Takana seisoo Matt... päätön matt. Siren alkaa itkeä taas sillä ei halua satuttaa Mattia. -Älä tule lähemmäs, tiedän että kuulet... Matt, Siren sanoo ääni värähtämättä. Hän seisoo silti valmiina lyömään. Matt ei pysähdy. Yhtäkkiä Matt nostaa puukon jolla Emily oli tappanut itsensä.-PYSY KAUKANA! Siren huutaa täyttä kurkkua. -En halua satuttaa sinua, Siren kuiskaa. Matt liikkuu kuin zombi ja on metrin päässä Sirenistä. Siren huomaa että jokin kiiltää Mattin yläpuolella. Hänen on päästävä Mattin luokse. Siren pohtii hetken... sitten hän juoksee Mattia kohti alittaa hänet jalkojen ali ja hyppää reppuselkään. -Varo vähän ettet tiputa minua Matt, Siren sanoo melkein kikattaen mutta silti surullisesti. Hän katsoo mattin pään ylle ja kurottaa nähdäkseen jotain... hän huomaa läpinäkyvät narut jotka kiinnittyvät Mattiin ilmasta.

Siren ottaa miekkansa ja heilauttaa sitä Mattin pään yllä. -Jätä minun Matt rauhaan!!! Siren huutaa samalla kun hyppää alas Mattin selästä ja Matt kaatuu maahan velttona. Siren juoksee pois aukiolta suoraan metsään. Siren tuntee kihelmäintiä sormenpäissään. Pian hän huomaa olevansa käsistä aivan tunnoton. Se leviää käsivarsiin. Ja hitaasti varpaatkin alkavat olemaan tunnottomat. Hän hoipertelee tunnottomilla jaloillaan joilla on vaikea pysyä pystyssä. Hiki valuu otsaa pitkin. -Mitä tapahtuu? Siren henkäisee kivusta joka tuntuu hänen rintansa kohdalla vaikka on muualta aivan tunnoton. Siren kyyristyy puuta vasten ja karjuu kivusta. Aivankuin hänen kehonsa alkaisi halvaantua. Siren hengittää raskaasti. Ainakin hänen sydän toimii vielä. -Joku..... auttakaa.....nyt....., siren saa hengähdettyä kuin viimeisiä sanojaan. Hän avaa silmänsä makuuasennossa. Metsässä on valoisaa... halvaantumisen oli uni eikä totta. Hän huokaisee ja kyynel tipahtaa hänen poskelleen. -Olen aivan yksin, kukaan ei ole auttamassa, hän vihdoin toteaa. -Kukaan ei tule kun tarvitsen apua... Siren nousee hitaasti. Hänellä on haavoja jokapaikassa. Yksi viilto reidessä, yksi pohkeessa, pari naamassa, nenästä valuu verta, huuli on ruhjeilla ja käsissä on viiltoja Matt nukken lankojen jäljiltä. Sekä syvä haava polvessa. Siren puree huuleen sillä nouseminen tekee kipeää. Pian hän on kuitenkin pystyssä parin epäonnistumisen jälkeen. Siren kävelee varovasti Mattin luokse joka makaa yhä elottomana maassa. Mattin kasvot ovat siniset ja Matt on ruhjeilla. Siren vuodattaa kyyneleen ja istuu maahan katsomaan Mattia kyyneleet silmissä. -Kävi miten kävi sun takia mä pysyn elossa, Siren lausuu voimallisesti ja suutelee Mattia rinnalle. Hän ottaa Mattin kädessä olevan tikarin ja nousee seisomaan. Siren tuntee ihmeen kaupalla jalkojensa alkavan parantua ja haavojen sitoutuvan yhteen. -Mitä ihmettä! Siren huutaa peloissaan. -Ei hätää olet turvassa, sanoo tumma nuoren pojan ääni. -Kuka hitto sä oot... mä pelästyin kauheesti! Siren raivostuu. -Mä sanoin jo ei hätää. Mun nimi on Kilian. Siren kääntyy ympäri ja näkee pojan joka on häntä noin kolme vuotta vanhempi. Pojalla on tummat melkein mustan ruskeat hiukset joissa on kiharoita. Kilianilla on siniset melkein pelottavan vaalean hohtoiset silmät. -Aha sun nimi on siis Kilian. Mutta tajuatko sä yhtään että mun kaikki kolme kaveria on just kuollut... että kehtaatkin hymyillä noin! Siren tuhahtaa. -Olen pahoillani siitä mutta sunkin täytyy ymmärtää että mä oon ollut täällä vankina noin... odotas... tuhat sata yksi vuotta, enkä vieläkään tiedä miten täältä pääsee pois, Kilian sanoi tynesti yrittäen pitää malttinsa kurissa. Yhtäkkiä Siren alkaa itkeä ja jysähtää maahan holtittomasti. -Ei näin voi käydä... kaikki on poissa! Siren pillittää. Hän tuntee kuinka poika tulee hänen luokse ja sulkee syliinsä. -iäääääh! Mitä sä luulet tekeväs! Siren kiljuu. -Mulla on poikaystävä, tosin kuollut, mutta en halua pettää häntä ikinä IKINÄ! Onko selvä herra pakkohalienantaja! Siren saarnaa. -Juu tuli erinomaisen selväksi neiti kuolleenpoikaystävänpakostapitävä, Kilian sanoo hermojaraastavan tynesti. -Muistakkin se! Siren sanoo jääräpäisesti. -Muistan sen, Kilian sanoo kuin automaatti. Siren tuijottaa Kiliania tuimasti silmiin tuhahtaa, sylkee Kilianin jalkojenjuureen ja kääntyy kannoillaan. -Hei odota Primrose! Kilian huutaa. Siren kääntyy takaisin katsomaan kiliania. -Kerroinko mä sulle mun kolmannen nimen... vai mistä sä tiedät mun kolmannen nimen? Siren puhuttelee salapoliisin tyyliin. -Aah... kuulin sen Sparkylta kauan kauan sitten ja luulin sen olevan sun nimi, Kilian sanoo salamyhkäisesti. -En mä oo kertonut Sparkylle mun kolmatta nimeä, Siren inttää. -No ei puhuta siitä nyt... saat tietää kaiken myöhemmin, Kilian puuskahtaa. -Hei muuten mä taidan tietää tavan päästä pois tästä maailmasta mutta meidän täytyy palata leirille sun huoneen peilin luokse, Kilian tokaisee ottaa Sirenia kädestä ja alkaa kuljettaa häntä kohti leiriä. Siren tuntee kuinka kätensä haavat sitoutuvat hitaasti yhteen ja lakkaavat vihlomasta, siinä kädessä jolla hän pitää kiinni Kilianista. -Nopeammin Primrose, meillä on kiire. Vain kaksikymmentä minuuttia! Kilian hoputtaa. -Mun nimi on Siren ja saatkin sanoa mua sillä nimellä tai muuten...! Siren

tiuskaisee. -Tai muuten mitä? Kilian kysyy. -No en mä sitä vielä oo miettinyt mutta sitten, kyllä sä tajusit ja pyyhi toi virnistys pois sun naamalta! Siren sanoo kiukkuisesti. -Hmh, Kilian tuhahtaa ja virnistää. -Ei ois tarkoitus hoputtaa mutta meillä olus enää viistoista minuuttia, Kilian sanoo taas tyynenä itsenään. -Jaaha, Siren sanoo takaisin ja nopeentaa hölkkäänsä. Pian he saapuvat leiritalolle ja jatkavat siitä tyttöjen majoitus huoneille. -Mikä on sun huone? Kilian kysyy. -kolmetoista, viiminen huone, Siren vastaa. He hölkkäävät Sirenin ja Emilyn huoneelle. Siren yrittää tukahduttaa itkuaan ja onnistuuakin siinä. Ovi avataan ja Siren astuu ensinmäisenä sisälle. Kilian tulee perästä. Ensimmäinen asia minkä he näkevät on kuultava sininen hohde joka täyttää huoneen. Kaikki on mustaa vain peili säteilee sinisen eri sävyjä. -Mitä nyt, mitä siitä peili jutusta? Siren kysyy henkäisten valojen kauneutta. -Me mennään peilin läpi toiseen maailmaan ja etsitään sieltä omat taikavoimat, se on minun suunnitelma, Kilian sanoo tyynesti ja päättäväisesti. -Mun kai on pakko luottaa suhun, Siren sanoo vastahakoisesti. -Äkkiä enää viisi minuuttia, portti sulkeutuu sitten! Kilian hoputtaa ja vetää Sireniä peilin eteen. -Mene nyt siitä ka minä menen poikien huoneen peilistä koska en voi tulla siitä... nähdään matkalla nyt on kiire, Kilian opastaa vähän hätäisemmin ja lähtee juoksemaan poikien makuuhuoneiden luokse. Siren koittaa kädellä peilin pintaa mutta ei tunne enää sitä. -Toivon totisesti että Kilian ei huijaa mua, Siren puhuu itsekseen. Pian hän ottaa vauhtia ja hyppää peiliin. Siren näkee hohtavaa sinistä kuin olisi veden alla, mutta pystyy hengittämään. Siren menee paniikkiin ja ui nopeasti veden pintaa kohti. Kun hän saavuttaa pinnan Siren yrittää päästä veden päälle mutta saa hirveän sähköiskun veden pinnasta. -Aiiiii!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Siren kiljuu. Jokin tarttuu Sireniä jalasta ja vetää syvemmälle. -Älä koske pintaa Primr... Siren! Kuuluu Kilianin ääni kaikuvasti veden alla. -Ja sä muka päätät kaikesta hmh, Siren tuhahtaa. -Sähän puhut veden alla Pri... Siren. Sinun ei kuuluisi osata koska sitä pitää harjoitella, omituista, Kilian sanoo hämmentyneenä. -Oikeesti osaanko mä vihdoinkin jotain mitä muut ei osaa! Siren riemastuu. -Joo täytyy myöntää että osaat, Kilian myöntää. -Jesssss! Siren hurraa. -Nyt meidän täytyy löytää pinnasta repeämä josta pääsee pois vedestä, Kilian sanoo ja alkaa etsiä pinnasta repeämää. Sirenkin ryhtyy etsimään. -Hhm en ihan tarkalleen ottaen muista missä se viimeksi oli..., Kilian pohtii itsekseen. -oli viimeksi?! Miks sä et kertonut että oot käynyt täällä ennen! Siren hermostuu. -Min piti kertoa mutta ei ollut aikaa, nyt mä voin kertoa, Kilian selittelee. -No mä jouduin tänne... no tosi kauan sitten ja mäkin tajusin että peilistä pääsee tähän maailmaan ja täältä saa taikavoimat jos tappaa taikakaritsan, Kilian sanoo ja etsii samalla repeämää. -Siis eihän se voi tässä maailmassa niin helppoa olla?! Siren hämmästelee. -Joo on se tavallaan mutta ne karitsat on tän maan kuningattaren silmäterät, Kilian sanoo pahoittelevasti. -Hetken mä jo luulin että se olis tosi helppoa, Siren naurahtaa. Molennat jatkavat etsimistä. -Täällä! Tästä pääsee ylös! Siren riemuitsee. -Hyvä, nyt äkkiä ylös... ne menee kiinni väliajoin, Kilian sanoo, ottaa Sirenin jaloista otteen ja nostaa ylös. Siren kapuaa pinnan päälle joka on vettä mutta siinä päällä voi seistä. Kilian katsoo ylös -Mitä?! Sä pystyt kävelemään veden päällä! Kilian huutaa hämmästyneenä. -Etkö sä sitten pysty? -No en pysty, kato vaikka, kilian toteaa. Kilian kiipeää pinnalle. Hetken hän pysyy pinnalla, mutta pian näyttää kuin hän uppoaisi veteen. Kunnes Kilian alkaa uida normaalisti vedessä. -Mä joudun kastumaan tässä vedessä ja sä vaan voit kävellä veden päällä, niin epäreilua, Kilian sanoo ja naurahtaa. Siren kävelee ja Kilian ui kohti saarta jossa sijaitsee linna joka on valtavansuuri. Sitä ympäröi suuri ja vihreä metsä ja aivan tyyni meri.